

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 134 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen af 22. April 1904 med Tillæg af 23. April 1915.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1175).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Jørgen Pedersen*:

Lovforslaget affattes i den Form, hvori det blev vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling den 29. April 1919 (se Tillæg C. Sp. 1199).

Det stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Jørgen Pedersen: Det høje Folketing har altsaa sat Bestemmelsen om Forbud med Hjemmebarbering om Søndagen, som var blevet udstemt her i Tinget, ind igen, og i den Anledning har jeg modtaget forskellige Henvendelser, saaledes en mundtlig Henvendelse fra Barberer i Odense, som indtager det samme Standpunkt, og baade mundtlige og skriftlige Henvendelser fra Barberer i København, der gaar ud paa det samme. I denne Henvendelse fra København hedder det bl. a., at da Forbudet mod Hjemmebarbering „endvidere er et enstemmigt udtalt Ænske fra hele Danmarks Barberstand, føler man sig forvisset om“, at man vil imødekomme dette. Denne sidste Sætning forstaar jeg ikke, den er i hvert Fald ikke rigtig. Jeg har fra flere Barberer i en sjællandsk Købstad faaet Anmodning om at virke for, at den Stilling, Landstinget indtog sidste Gang, maatte blive fastholdt, og jeg har fra Formanden for Mesterorganisationen i en af Jyllands større Byer modtaget „en dybtfølt Tak“ for den Stilling, Landstinget tog, med en indtrængende Opfordring om at fastholde den, idet vedkommende skriver, at han ikke synes, det er moralsk rigtigt at give Love, som man paa Forhaand ved ikke vil blive overholdt. Han har af mange Udtalelser faaet Vished for, at dette Forbud vil blive overtraadt over hele Linnien. Jeg synes ogsaa fremdeles, som jeg syntes sidst, da vi havde denne Sag for, at det ikke er nogen meget heldig Maade at lovgive paa. Det vil let føre til, at

naar en Barber vover sig udenfor paa Gaden Søndag Morgen, vil han vække Mistanke og risikere at have en Politibetjent efter sig for at se, om han ikke gaar paa ulovlige Veje.

Men ved Siden af dette er der kommet et andet Spørgsmaal frem, der gør, at der vistnok i hvert Fald bør foretages Ændringer i Forslaget. Folketinget er gaaet ud fra, at dette Forbud imod at betjene Kunderne hjemme om Søndagen ikke omfatter Frisørinderne, men dette er ikke rigtigt. Efter hvad der er mig meddelt fra meget kompetent Side, falder netop Frisørinderne ogsaa ind derunder, og det har man egentlig ikke tilsigtet og ikke ment. Det vilde ikke være rigtigt at afskære disse, der maaske har en ret væsentlig Fortjeneste af at gaa ud om Søndagen, fra at frisere Damer til de Selskaber, de maaske skal deltage i Søndag Aften. Der maa altsaa her foretages en Forandring. Det samme siger den Udtalelse, den højtærede Formand oplæste fra Organisationerne for hele Landet. De tilføjer til sidst, idet de beder om, at Søndagsbarbering hjemme og paa Hotel maa blive forbudt: „Forbudets Bestemmelser ønskes ikke bragt til Anvendelse overfor Damefrisørerne“. Nu er Damefrisører formentlig baade kvindelige og mandlige, og hvorledes et Ændringsforslag skal raade Bod paa denne Vanskelighed, har jeg ikke ment at kunne paatage mig at klare, men det vil jo saa kunne klares i Fællesudvalget. Skal der overhovedet foretages Ændringer i Lovforslaget, hvad jeg anser for nødvendigt, kan det kun ske gennem et Fællesudvalg, idet Sagen jo ikke længere kan gaa tilbage til Folketinget. Allerede af den Grund har jeg ønsket at stille det Ændringsforslag, jeg har stillet, hvori jeg anbefaler, at Tinget fastholder sin Stilling fra forrige Gang. Der skal jo være en Forskel imellem Vedtagelserne i de to Ting, for at der kan blive nedsat Fællesudvalg, og under disse Forhold turde jeg maaske gaa ud fra, at vi kunde enes om at stemme for dette Ændringsforslag.

Leerbeck: I den Skikkelse, hvori det foreliggende Lovforslag kom fra Ministeriet, var det et Forslag om en Ændring af Loven om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage og gik ud paa, at Barberstuerne fremtidig paa enkelte Undtagelser nær skulde være lukkede paa Helligdagene. Hertil føjede Folketinget en Ændring; ifølge hvilken Hjemmebarbe-